

תת"ע 6440/03/19 - אליהו עזריאל נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה באילת

תת"ע 6440-03-19 מדינת ישראל נ' אליהו עזריאל
תיק חיצוני: 33200555630
בפני כבוד השופטת הגר אזולאי אדרי
המבקש: אליהו עזריאל
נגד
המשיבה: מדינת ישראל

החלטה

בפניי בקשה שעניינה בחישוב ימי הפסילה אותם ריצה מר אליהו עזריאל (להלן: "**המבקש**" או "**הנאשם**") בתיק זה לצורך ניכויים מתקופת הפסילה שהושתה על המבקש במסגרת גזר הדין מיום 5.8.20.

א. העובדות הצריכות לעניין:

1. ראשיתו של ההליך דנן בכתב אישום שהוגש כנגד המבקש בגין נהיגה ברכב בזמן פסילה וללא פוליסת ביטוח תקפה.
2. ביום 11.2.20, התקיים דיון בעניינו של המבקש, ולאחר שהאחרון לא התייצב לדיון על אף שזומן כדיון, הוא הורשע ונגזר דינו.
3. כך, בין היתר, הושתה על המבקש 13 חודשי פסילה בפועל מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה, תוך שנקבע כי הפסילה בפועל תחל בו ביום וכי על הנאשם להפקיד את רישיון הנהיגה שלו במזכירות בית המשפט. ביום 20.2.20 הופקד רישיונו של הנאשם במזכירות בית המשפט.
4. ביום 23.2.20 הוגשה על ידי המבקש בקשה לביטול פסק הדין ולאחר שהועלו טענות הצדדים לעניין הבקשה כאמור, ביום 21.6.20 בוטל גזר הדין מיום 11.2.20 ונקבע דיון לטיעונים לעונש.
5. ביום 5.8.20 התקיים שוב דיון בעניינו של המבקש ונגזר דינו של המבקש. כך, בין היתר, הושתה על המבקש "**פסילה בפועל** מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 9 חודשים. בניכוי פסילה שריצה הנאשם בתיק זה באם ריצה".
6. ביום 10.8.20 הוגשה הבקשה מושא החלטה זו.

ב. טענות הצדדים:

7. לטענת המבקש, הוא לא ידע שאם בוטל גזר הדין הוא יכול לקבל את רישיון הנהיגה שלו בחזרה. לפיכך, עותר המבקש לכך שבמניין ימי הפסילה אותם ריצה בתיק זה, יילקחו בחשבון גם הימים שבין מועד ביטול גזר הדין, ביום 21.6.20, לבין המועד בו נגזר הדין בשנית, ביום 5.8.20. במילים אחרות, המבקש עותר לכך

שיקבע כי פסילתו תחול החל מיום 20.2.20 ועד ליום 20.11.20 (כלומר, 9 חודשים מהמועד בו הפקיד את רישיון הנהיגה שלו במזכירות בית המשפט).

8. המשיבה מתנגדת לבקשה תוך שהיא טוענת כי מאז בוטל גזר הדין, ביום 21.6.20, יכול היה המבקש לקבל לידיו את רישיון הנהיגה שלו. בהקשר זה מדגישה המשיבה כי החלטת בית המשפט בדבר ביטול גזר הדין נמסרה למבקש והוא אף התייצב לדיון בעניינו.

9. כך גם מפנה המשיבה לכך שהבקשה דנן אינה נתמכת בתצהיר.

10. בנוסף, טוענת המשיבה כי מלאכת חישוב הפסילה מסורה למשרד הרישוי.

ג. דיון והכרעה:

לאחר שעיינתי בבקשה ובתגובה לבקשה, אני סבורה כי בנסיבות העניין דין הבקשה להימחק מחמת חוסר סמכות עניינית.

11. עיון בבקשה מלמד כי הלכה למעשה מדובר בבקשה שעניינה מניין ימי פסילת רישיון הנהיגה של המבקש על פי גזר הדין מיום 5.8.20. זאת, כאשר נקבע זה מכבר כי פרשנותו של גזר הדין מסורה לגורמים האמונים על ביצועו, ובענייננו - לרשות הרישוי, וכאשר על החלטת רשות הרישוי כאמור ניתן להשיג באמצעות הגשת עתירה מנהלית לבית המשפט לעניינים מנהליים (ראו בש"פ 9075/12 **ג'אבר נ' מדינת ישראל** (14.4.14) (להלן: "**הלכת ג'אבר**"); ע"פ 7323/19 **אבו שריפה נ' מדינת ישראל** (26.2.20)).

12. בשולי הדברים יוער כי **בהלכת ג'אבר** צוין כי בכל הנוגע לחישוב ימי מאסר שנקבעו בגזר דין ובנסיבות בהן קיימת אי בהירות באשר לפירושו הנכון של פסק דין, על אנשי שירות בתי הסוהר להכריע בשאלה, וכי בשלב ריצוי העונש אין לפנות לבית המשפט למעט לצורך תיקון טעות סופר ועל פי הדין. לפיכך נקבע כי כשם ששירות בתי הסוהר מחליט בעניין חישוב ימי מאסר, כך ראוי להפקיד את מלאכת חישוב ימי פסילת רישיון הנהיגה בידי רשות הרישוי - הגורם המקצועי שאצלו מצוי כל החומר הצריך לעניין, גם מומחיות וגם ניסיון.

13. ודוק, גם בענייננו מדובר בפרשנות שיש ליתן לגזר הדין מיום 5.8.20, והלכה למעשה מבוקש לצקת תוכן לתיבה "בניכוי פסילה שריצה הנאשם בתיק זה באם ריצה". כלומר, אין המדובר בבקשה לתיקון טעות סופר ואין מנוס מן המסקנה לפיה הסמכות העניינית לדון בבקשה מעין זו מסורה לרשות הרישוי ולא לבית המשפט שתחת ידו יצא גזר הדין.

14. **לאור כל האמור לעיל, אני מורה על מחיקת הבקשה מחמת חוסר סמכות עניינית של בית המשפט לדון בה.**

15. **למען הסר ספק, מובהר למבקש כי הוא רשאי לפנות לרשות הרישוי, היא הרשות המוסמכת, בבקשה מתאימה לחישוב מניין ימי פסילת רישיון הנהיגה.**

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ג אב תש"פ, 13 אוגוסט 2020, בהעדר הצדדים.

